

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - Postgiro 6 41 93 72

Replik

Til Østre Landsret
4. afd, sag nr. B-3522-98:

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Angående bedrageripåstanden.

Jeg skal gerne understrege, at sagsanlæggets formål ikke er at få idømt Skatteministeriet straf for bedrageri. Formålet er at få tilbagebetalt det beløb, jeg i min vildfarelse har udbetalt til Laserdiskens kunder, såfremt Østre Landsret giver Skatteministeriet medhold i, at beløbet på 438.317 kr, jeg fik udbetalt den 18. november 1998 helt eller delvist dækker mit tab for fald i salgsmængden - og ikke, som jeg hidtil har antaget, dækker forbrugernes tilbagebetalingskrav.

Jeg skal også gerne forklare forskellen, som det blev forklaret mig af politiadvokaten i forbindelse med anmeldelsen for bedrageri.

Som det fremgår af bilag A, er de *subjektive* strafbarhedsbetingelser ikke til stede, og som det fremgår af bilag B, kan det være svært at bevise, at Villy Ilsøe har handlet med *forsæt* til bedrageri. Det er svært at finde en *person*, som har opnået vinding ved bedrageriet. Betingelserne for at blive dømt for bedrageri er derfor ikke til stede.

Politiadvokaten forklarede også, at der intet er til hinder for at søge erstatning gennem et privat søgsmål. Det er jo klart, at jeg har lidt et tab forårsaget af min tro på, at jeg havde en aftale med Told & Skat. Og det erstatningskrav er ikke afhængigt af, om der kan bevises forsæt, eller at en person gøres ansvarlig.

Angående identitet mellem denne og en anden sag.

Jeg tiltræder, at der reelt er identitet mellem spørgsmålet i denne sag og det spørgsmål, der er til bedømmelse i erstatningssag B-1893-96, jeg har anlagt mod Skatteministeriet. Problemet opstår, fordi Skatteministeriet i erstatningssagen har afvist at tage stilling til spørgsmålet om tilbagebetaling til forbrugerne overhovedet, og fordi Østre Landsret ikke har tilkendegivet, på hvilket grundlag den vil træffe afgørelse. Sagsanlægget sikrer mig i det tilfælde, at Østre Landsret giver Skatteministeriet medhold.

I erstatningssagen har Skatteministeriet - i modsætning til denne sag - afvist, at der eksisterer en aftale mellem Laserdisken og Told & Skat. Skatteministeriet mener, at det udbetalte beløb den 18. november 1998 dækker mit tab for fald i salgsmængden.

Det fremgår direkte af Skatteministeriets bemærkninger i processkrift af 17. august 1998 (bilag 11):

"Sagsøgte er ikke bekendt med den aftale mellem sagsøger og Told- og Skatteregion Aalborg, som sagsøger henviser til."

I samme processkrift afviser Skatteministeriet at kommentere spørgsmålet om tilbagebetaling:

"Konsekvensen er, at forholdet mellem sagsøger og hans kunder (forbrugerne), er den foreliggende sag uvedkommende. Det forhold, at sagsøger selv frivilligt har valgt at udbetale en del af den tilbagebetalte afgift til kunderne er også sagen uvedkommende."

I det endelige påstandsdokument gør Skatteministeriet gældende (bilag 12):

"at sagsøger ikke har dokumenteret at have lidt noget tab ved afgiftsopkrævningen udover det afgiftsbeløb på kr. 438.317,00, der allerede er tilbagebetalt den 18/11-1994."

Som jeg har bemærket i stævningen, er dette sagsanlæg nødvendiggjort af Skatteministeriets uklare og tvetydige holdninger. En klar og entydig holdning vil naturligvis hjælpe.

Spørgsmålet om "gaver".

Jeg ved ikke, hvorfor sagsøgte omtaler tilbagebetalingen af afgiften til mig som en gave. Jeg havde - ligesom Villy Ilsøe - den opfattelse, at der med tilbagebetalingen fulgte et ansvar for at videreformidle pengene til de forbrugere, der havde betalt afgiften.

Skatteministeriet har som nævnt imidlertid antaget den holdning, at pengene skal dække mit tab for fald i salgsmængden. Udover ovennævnte citat fra processkriftet af 17. august 1998, udtalte Skatteministeriet i et processkrift af 6. maj 1997 (bilag 8): *"Det forhold, at sagsøger har valgt at udbetale en del af afgiften til sine kunder, er sagsøgte uvedkommende."*

Det kan ikke tolkes på anden måde, end at jeg kan gøre ved pengene, som jeg vil. En udbetaling fra mig til mine kunder betragtes altså af Skatteministeriet som en gave, jeg frivilligt har valgt at give dem. Det er udtalt to gange, så det må være klart, at Skatteministeriet i erstatningssagen mener, at jeg *ikke* er forpligtet til at betale forbrugerne.

Angående tilbagebetaling til Skatteministeriet.

Jeg er helt enig med sagsøgte i betragtningerne om tilbagebetaling til Skatteministeriet, såfremt Skatteministeriet udbetaler erstatning for fald i salgsmængden og overtager ansvaret for udbetalingen af afgiften til kunderne. Men Skatteministeriet har hverken erkendt erstatningsansvaret overfor Laserdisken eller et tilbagebetalingsansvar overfor kunderne. Skatteministeriet har således også afvist at betale afgift tilbage til Nicolas Staubrand i en anden retssag, der verserer ved Østre Landsrets 4. afd.

Forskellen på de 242.118,40 kr (angivet i stævningen i erstatningssagen) og de 246.497,60 kr, som er angivet i denne sag, skyldes 4.379,20 kr, som Laserdiskens afdeling i København udbetalte i 1995, og som jeg havde glemt i den første stævning. Mit tilbud til Skatteministeriet om tilbagebetaling var altså for stort. Tallene fremgår af regnskaberne, der er indsendt til Skatteministeriet med mine årlige selvangivelser, som ikke har givet anledning til bemærkninger fra Skatteministeriets side.

Angående tvisten i erstatningssagen.

Sagsøgte har ikke forstået tvisten i erstatningssagen. Hvis jeg ikke har lidt noget tab, er det jo ligegyldigt, om Skatteministeriet har et erstatningsansvar eller ej. I sagen bestrider Skatteministeriet at have et *ansvar*. Det er hovedtvisten i sagen.

Subsidiært har Skatteministeriet den opfattelse, at et tab for fald i salgsmængden ikke overstiger 438.317 kr, så Skatteministeriet derfor ikke skal betale (mere i) erstatning, *selvom* retten måtte pålægge det et ansvar. Deri ligger det synspunkt, at det tilbagebetalte beløb i givet fald dækker tab for fald i salgsmængden - og *ikke* kundernes krav. Det er altså i modstrid med Skatteministeriets synspunkt i denne sag.

Løsningsforslag - denne sag behandles sammen med erstatningssagen.

Der er efter min opfattelse megen fornuft i sagsøgtes argumentation i denne sag. Der er gode muligheder for at opnå enighed om de faktiske omstændigheder. Der er endvidere enighed om, at der reelt er tale om en sag, der er identisk med erstatningssagen.

Jeg foreslår derfor, at de to sager behandles sammen, og at Skatteministeriet bliver enig med Skatteministeriet om en entydig holdning. Da Skatteministeriet i begge sager repræsenteres af Peter Biering, skulle det være muligt at nå til enighed. Så vidt jeg kan se, er Peter Biering mere uenig med Peter Biering end med mig.

Aalborg, den 1. marts 1999

Hans Kristian Pedersen